

opusdei.org

Videoresum del viatge pastoral del Prelat a Colòmbia

Del 12 al 19 d'agost, Mons. Fernando Ocariz, prelat de l'Opus Dei, va mantenir trobades amb membres i amics de l'Opus Dei que participen de les activitats inspirades en els ensenyaments de sant Josepmaria a Colòmbia.

01/09/2024

Del 12 al 19 d'agost, Mons. Fernando Ocariz, prelat de l'Opus Dei, va

mantenir trobades amb membres i amics de l'Opus Dei que participen de les activitats inspirades en els ensenyaments de sant Josepmaria a Colòmbia.

Galeria de fotos

Divendres 16 d'agost

Divendres, monsenyor Fernando Ocáriz va arribar a Medellín, coneguda com la ciutat de l'eterna primavera. Prop de tres mil persones van acudir al City Hall per a la trobada de la tarda, on anys enrere van estar el beat Àlvar del Portillo i monsenyor Xavier Echevarría. Famílies, professionals, ancians i joves, van arribar d'Envigado,

Sabaneta, Manizales, entre altres ciutats, i de països com l'Equador, Panamà i Veneçuela.

El Pare va agrair la presència de tots els assistents i va reflexionar a partir d'una frase de la Carta als Efesis que està gravada a l'oratori del Centre Cultural Timonel: “Acostem-nos confiadament al tron de la gràcia de Déu, perquè es compadeixi de nosaltres, ens mostri el seu favor i ens concedeixi, quan sigui l'hora, l'ajuda que necessitem”. Amb humilitat i afecte, hem de treballar i recordar que, malgrat les circumstàncies, sempre ens esperarà l'amor de Déu, va assenyalar.

Susana, de 23 anys i pastissera de professió, va portar un pastís per oferir al Prelat. Li va comentar que, si li agradava, en faria un altre perquè el portés a Roma. Després de les rialles, va demanar consells per

fer la feina de la millor manera possible.

“Santificar la feina —li va recordar el Pare— suposa treballar bé, no fer nyaps, coses mal fetes, com ens deia sant Josepmaria”. Abans de començar a treballar “podem disposar-nos uns segons, per dir-li al Senyor: “això ho faig per tu”.

Una família de Cali li va preguntar sobre com tenir cura de la família. “La base fonamental és l'afecte, en la manera de tractar els fills. Estimeu-vos molt, com al principi; i sempre procureu cercar positivament el bé d'ella i ella el bé d'ell. Estimar de debò”.

Monsenyor Fernando, que a més de teòleg és físic, va manifestar que era molt important buscar maneres per estimar la gent, que és alhora estimar Jesucrist. L'egoisme, en canvi, no dona la felicitat, només la tristesa.

“Procurem en el nostre ambient ser sembradors de pau i alegria”.

També un sacerdot diocesà del Barri Betlem, va manifestar el seu gust per ser el rector de la parròquia de sant Josepmaria, i va explicar com havia crescut recentment en dimensió i en nombre de fidels. El Prelat va recordar que la parròquia és el nucli de l'Església i des d'allà hem d'animar tothom a conèixer i tractar Jesucrist”.

Lucía, de 90 anys —amb uns 50 a l'Obra— va preguntar com fer viure aquesta alegria d'estar a l'Opus Dei a les noves generacions. “No tenim més llei per fer l'Obra que la pregària. Estar pendents de l'Eucaristia i del treball, convertit en oració”, va comentar el Prelat.

Al final, el cor del col·legi Alcázar va entonar “Esa”, un *vallenato* de José Vásquez.

Amb aquesta trobada el Pare acaba el viatge per Amèrica. Estarà uns dies a la casa de recessos Guaycoral i després tornarà a la Ciutat Eterna.

Des de Medellín, el Pare també va voler enviar un missatge d'amistat i afecte a totes les persones de l'Obra i amics de Veneçuela, a través de Maria Gabriella Nicolichia, secretària regional i el Pare Ignacio Rodríguez, vicari d'aquesta regió. Va manifestar que els acompanyava en la pregària per aquest estimat país i va expressar que el seu desig és viatjar aviat a Veneçuela per veure'ls i saludar la Mare de Déu de Coromoto. El seu anhel era completar l'agenda dels 50 anys de la visita de sant Josepmaria, molt present a Veneçuela, on va deixar tants records.

Dijous 15 d'agost

El quart dia a Colòmbia, Mons.

Ocáriz va saludar algunes famílies i va renovar la consagració de l'Opus Dei al Cor Immaculat de la Mare de Déu. A la tarda, un moment esperat va ser la trobada amb prop de 350 joves, que, entre sorpreses, música i cançons, van gaudir de la companyia i de les paraules del Pare.

Vicky va començar recordant que aquell dia era el 53è aniversari de l'ordenació del Pare, al que va seguir un gran aplaudiment, al que Mons. Ocáriz va respondre demanant que aquest aplaudiment esdevingués una oració per a ell.

Un dels obsequis que van fer al Prelat va ser una estampa de Nostra Senyora dels estudiants, una imatge que tenen al Centre Arboleda. En rebre-la, monsenyor Ocáriz va

comentar: “La portaré amb mi perquè m'ajudi a estudiar”.

No sempre arriba el torn per preguntar al Pare, ja que hi ha cançons, anècdotes que s'allarguen, etc. Les trobades fan la sensació que es queden sempre curtes. Aquesta vegada, la Natalia va poder preguntar al Prelat una inquietud que portava a dins: jo podria fer alguna cosa per Déu, que és perfecte i sembla que no ens necessita?

Déu ens estima tant que vol necessitar de nosaltres, al punt que el que no fem lliurement, Ell no ho fa al nostre lloc, va respondre El Pare.

Daniela va explicar com la vida de Pedro Ballester —un universitari que va morir amb fama de santedat el 2018— l'ha ajudat a entendre la mort del pare.

Provinents de Bucaramanga, Juliana i Majo van compartir la seva

experiència en un campament anomenat “Back to Reality”: uns dies sense pantalles i el principal objectiu dels quals era contemplar la bellesa en la natura i l'art.

La trobada va estar acompanyada de cançons i ritmes tradicionals del país.

Dimecres 14 d'agost

Dimecres al matí, el Prelat va beneir la imatge que presideix el nou oratori de la Universitat de la Sabana, una talla de la Verge Immaculada, elevada al cel per dos àngels.

Després, Mons. Fernando es va reunir amb més de 600 professors, a qui els va recordar que la universitat no és una suma de facultats o matèries inconnexes, sinó un lloc on es busca la veritable unitat, on s'evidencia la preocupació dels uns

pels altres i el positiu interès d'estar oberts a tothom.

El Pare va recordar que anteriorment havia estat dues vegades i va explicar que ara s'havia emocionat en comprovar el creixement.

Mons. Ocariz va respondre diverses preguntes de docents. Durant la xerrada va esmentar la llibertat com a valor fonamental de l'ésser humà i també per a l'activitat universitària.

Fent al·lusió a l'encíclica *Spes Salvi*, va explicar que l'esperança ens dona l'optimisme, la serenitat i l'obertura d'horitzó. Només podem sembrar esperança —va assenyalar— si es té esperança.

Al final, María Ximena, va donar al Prelat un “banquito pensador”, mostra de la tradició artesanal de l'ètnia Sikuani, una comunitat indígena dels *Llanos Orientales* de

Colòmbia, símbol de saviesa i autoritat.

Des de tots els racons de Colòmbia

“Hi ha assistents que venen de Bucaramanga, Manizales, Barranquilla, Cartagena, Fundación, Valledupar, Cali”, estava dient el presentador quan algú va afegir: “I de Veneçuela, també”, provocant un fort aplaudiment dels assistents.

Un conjunt de tambors, interpretat per joves universitaris, van barrejar música, ritme i moviment per donar inici a la trobada amb famílies

El Prelat va recordar que el 15 d'agost és la gran festa de la Mare de Déu i va recomanar pensar el que ens indica la Mare de Déu a les noces de Canà: “Feu el que ell us digui”; si acudim a la Mare de Déu, anirem

transformant les nostres vides i ens portarà Jesucrist”.

Patricia, que celebra el seu aniversari el dia de l'Assumpció de la Verge, va demanar al Prelat oracions per a aquest moment en què inicia la jubilació i també li va demanar consell per a aquesta nova etapa de la vida. “No ens jubilem mai, només canviem de feina, sempre hi ha molt a fer al món, amb la família, amb els amics”, va assenyalar monsenyor Ocáriz.

Mauricio va explicar que fa uns anys va demanar al beat Àlvar que si era voluntat de Déu, pogués mudar-se de Bogotá a Ibagué, juntament amb la família, per impulsar la tasca en aquesta ciutat. Avui casa seva a Ibagué és “el centre de l'Obra” — explicava Mauricio al Prelat— i encara que són diverses les famílies que participen de les activitats, voldria anar més de pressa i tenir

paciència. El Pare el va convidar a reflexionar sobre el fet que cada persona val la sang de Crist, i cada persona val més que tots junts. També el va animar a demanar a Déu el do de la paciència, sobretot en aquest afany per tirar endavant les coses bones.

María Paula té un podcast amb tres amigues que es diu les “Conflictuadas”, on es plantegen preguntes complexes sobre qüestions de fe i de vida, per sortir al pas de la comoditat de viure allunyades de Déu. Amb aquest apostolat han pogut arribar a milers de persones, creients i no creients, però de vegades li ve el desànim —explica— i el dubte de com anar a més. El Prelat va suggerir-li continuar aprofundint l'Evangelí i fomentar l'amistat.

Havia passat una hora i semblava que s'acabava el temps previst, quan el Prelat va fer riure tothom quan va

dir que també hi havia “un temps imprevist”. El que va fer que la trobada s'allargués una estona més.

A les preguntes es va sumar la interpretació de l'arpa, per part d'un estudiant de Medicina, oriünd dels *Llanos Orientales*; el ball típic d'una parella que pertany a un dels grups representatius de la Universitat i el cant d'un dels seus cors, que van donar color a una reunió més que familiar.

Dimarts 13 d'agost

La primera reunió va ser amb una seixantena de sacerdots. Va començar recordant a tots la necessitat de sostenir amb l'oració l'Església i el Papa.

Va convidar els preveres a no descuidar la pròpia formació religiosa, ampliar els camps a la pastoral familiar —des d'on el Senyor

suscita noves vocacions per a l'Església— i demanar als laics més participació en els mitjans de comunicació.

“Hem de ser sembradors de pau i d'alegria. Ens hem de saber fills de Déu, contemplar la filiació divina”, va comentar, alhora que va animar a viure el compromís sacerdotal amb l'alegria de ser apòstols de Jesucrist.

Un dels assistents va demanar la benedicció al Prelat perquè en dos dies seria ordenat sacerdot; un altre va comentar que just aquell dia feia 63 anys de sacerdoci; i un altre va agrair la formació que rep de l'Obra per millorar la seva vida espiritual i fidelitat a l'Església i al Papa.

A la tarda, abans de la trobada amb joves, el Prelat va rebre algunes famílies i va beneir l'última pedra del Children Forest, un nou edifici escolar per a alumnes de 5 a 9 anys. “Sant Josepmaria ens va ensenyar

que havíem d'acabar bé la feina i aquest edifici n'és una mostra”, va comentar.

Després, uns 400 joves provinents de Medellín, Bucaramanga, Armènia, Manizales, Pereira, la Costa Carib, Chía i Bogotá es van reunir amb Mons. Ocariz a la biblioteca del col·legi.

La tertúlia es va iniciar amb “Qué bonita que es la vida”, un *vallenato* —gènere musical del carib colombià— interpretat per un grup provinent de Bucaramanga. La cançó va donar peu perquè el Prelat parlés de la necessitat d'acostar-se a Déu, i d'apropar els amics a Déu, i per mantenir l'alegria i l'agraïment a Déu, fins i tot quan sorgeixen dificultats. “També quan hi ha dificultats estem segurs de la proximitat de Déu, i podem donar-li gràcies”.

Daniel, que freqüenta les activitats de Monteverde, al barri Kennedy a Bogotá, va compartir amb tothom que el 25 d'agost rebrà el baptisme i farà la primera comunió, i va preguntar com es podria preparar millor per rebre aquests sagraments. El Pare li va suggerir que havia de continuar formant-se a la vida espiritual amb constància, per a totes les circumstàncies de la vida, i va subratllar la devoció a l'Eucaristia.

Els joves van plantejar diversos temes sobre la vida professional, el treball, el matrimoni, el celibat i la formació en general. Al final, van cantar un altre *vallenato* titulat “Tú tienes la llave de mi corazón”, al qual es van unir tots en cor.

Preparació del viatge del prelat de l'Opus Dei a Colòmbia

Després del seu pas per Xile, el Perú i l'Equador, el Prelat visita Colòmbia. Aquest viatge es desenvolupa en el

marc del 50è aniversari del viatge
que va fer sant Josepmaria a diversos
països d'Amèrica.

En aquella ocasió, després de passar
per l'Equador, sant Josepmaria va fer
una breu escala a l'aeroport de
Bogotà el 15 d'agost de 1974. El seu
delicat estat de salut i l'altitud de
Bogotà no li eren favorables, motiu
que va fer que només s'aturés uns
minuts l'avió abans de continuar el
viatge cap a Caracas, Veneçuela.

Sant Josepmaria havia planejat
visitar la Mare de Déu de
Chiquinquirá, però no va poder ser.
El 1983 el beat Àlvar del Portillo,
primer successor de sant Josepmaria,
va visitar la Mare de Déu en nom
seu.

.....

Conegui les diverses trobades de
Mons. Ocáriz a Colòmbia:

.....

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-es/article/viatge-de-mons-fernando-ocariz-a-colombia/>
(15/03/2026)